

Rozważania nad Księgą Psalmów

s. M. Judyta Pudełko PDDM

Psalm 20

¹ Kierownikowi chóru. Psalm. Dawidowy.

² Niech Pan cię wysłucha w dniu utrapienia, niech ciebie chroni imię Boga Jakuba.

³ Niech ześle tobie pomoc z świątyni i niech cię wspiera z Syjonu.

⁴ Niechaj pamięta o wszystkich twych ofiarach i niech Mu będzie miłe tve całopalenie.

⁵ Niech ci udzieli, czego w sercu pragniesz, i wypełni każdy twój zamysł.

⁶ Chcemy się cieszyć z twego ocalenia i w imię Boga naszego podnieść sztandary. Niech Pan wypełni wszystkie twoje prośby!

⁷ Teraz wiem, że Pan wybawia swego pomazańca, odpowiada mu ze świętych swych niebios, przez możne czyny zbawczej swej prawicy.

⁸ Jedni wołają rydwan, drudzy konie, a nasza siła w imieniu Pana, Boga naszego.

⁹ Tamci się zachwiali i upadli, a my stoimy i trwamy.

¹⁰ Panie, wybaw króla, a nas wysłuchaj w dniu, gdy Cię wzywamy.

Modlitwa w obliczu zagrożenia. W całej historii Izraela nieustannie pojawia się sytuacja walki, niebezpieczeństwa, poniżenia. Wciąż pojawiają się wrogowie, którzy posiadają wojska, rydwany, konie i broń. Ciągłe mają przewagę, a lud Boga ciągle znajduje się w opresji. Królestwo znajduje się w kryzysie. Jednak zarówno psalmista, jak i cała wspólnota wierzą w Bożą obecność.

Panie wybaw króla. Król jest konsekrowany, to Boży pomazaniec. To ten, który reprezentuje lud, modli się i składa Bogu ofiary za ten lud. Jego pragnienia łączą się z sercem Boga i prowadzi swój lud ochoczo. Obecność Boga gwarantuje pomyślność króla i całego ludu. Wspólnota zgromadzona na Syjonie modli się za swojego króla. Być może chodzi tu o sytuację zagrożenia, atak wrogów czy inne nieszczęście. Powierza Bogu jego trud, walkę, zagrożenia i jednocześnie wierzy, że Bóg odpowie na to wołanie. Gdyż król i jego lud

pokładają ufność w Bogu, a nie w sile ludzkiego oręża. Wiara biblijna nieustannie objawia się i zakorzenia w historii człowieka i ludu Boga. Dzieje się to poprzez akty Bożej mocy, zbawcze interwencje, cudowne ocalenia. Bóg nie jest ideą lub mocą. On jest Osobą, która kocha i troszczy się o człowieka. Tak jest i w naszym życiu. Każda nasza modlitwa o zwycięstwo Boga przybliża nastanie Jego Królestwa.

Ap 12,10–12: I usłyszałem donośny głos mówiący w niebie: «Teraz nastąpio zbawienie, potęga i królowanie Boga naszego i władza Jego Pomazańca, bo oskarżyciel braci naszych został strącony, ten, co dniem i nocą oskarża ich przed Bogiem naszym. A oni zwyciężyli dzięki krwi Baranka i dzięki słowu swojego świadectwa i nie umiłowali dusz swych – aż do śmierci. Dlatego radujcie się, niebiosy i ich mieszkańcy!»

Panie Jezu Chryste, Ty jesteś naszym najwyższym Królem, który zwyciężył poprzez swoją śmierć i zmartwychwstanie. Spraw, prosimy, abyśmy ochoczo czerpali z Twojego zwycięstwa i tak umocnieni budowali zmierzali do naszej niebieskiej ojczyzny.